

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din 29.02.2008

S-a luat spre examinare recursul declarat de reclamanta SC X SRL impotriva sentintei civile din 19.11.2007 pronuntata de Tribunal, in contradictoriu cu intimata Directia Generala a Finantelor Publice , avand ca obiect contestatie act administrativ fiscal.

La apelul nominal facut in sedinta publica se prezinta avocat G , in reprezentarea intereselor recurenteii, cu delegatie la dosar, lipsa fiind intimata.

Procedura de citare este legal indeplinita.

Reprezentantul recurenteii depune la dosar dovada achitarii taxei judiciare de timbru in valoare de () lei, aspect fata de care, Curtea , constata ca recursul este legal timbrat.

S-a facut referatul cauzei de catre grefier care invedereaza instantei ca pricina este la primul termen de judecata si ca la data de 27.02.2008 s-a inregistrat intampinare din partea intimatii.

Reprezentantul recurenteii invedereaza ca a studiat aceasta intampinare si nu solicita acordarea unui termen. De asemenea, arata ca nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea, nemaifiind alte cereri de formulat sau exceptii de invocat, in temeiul art.150 Cod procedura civila , declara inchise dezbaterile si acorda cuvantul in sustinerea recursului.

Reprezentantul recurenteii solicita instantei admiterea recursului , modificarea in totalitate a sentintei civile atacate cu consecinta anularii deciziei din data de 14.08.2007 a Directiei Generale a Finantelor Publice si anulara in parte a raportului de inspectie fiscala si a deciziei de impunere din 08.05.2007, in partea privind taxa pe valoarea adaugata, cu consecinta exonerarii recurenteii de la plata sumei de () lei taxa pe valoarea adaugata suplimentara si () majorari aferente, cu cheltuieli de judecata, pentru toate motivele invederate in recurs.

Curtea, in raport de obiectul cauzei, inscrisurile existente la dosar si sustinerile partilor litigante ramane in pronuntare.

CURTEA,

Prin sentinta civila din data de 19.11.2007 pronuntata de Tribunal in dosarul nr. s-a respins actiunea formulata de catre reclamanta SC X SRL in contradictoriu cu parata Directia Generala a Finantelor Publice avand ca obiect anulara deciziei din data de 14.08.2007 emisa de parata, anulara raportului de inspectie fiscala si a deciziei de impunere

din data de 08.05.2007, in parte privind capitolul III pct.5, taxa pe valoarea adaugata cu consecinta exonerarii reclamantei de la plata sumei de () taxa suplimentara si majorari de intarziere aferente cu cheltuieli de judecata.

Pentru a pronunta aceasta solutie instanta a retinut ca reclamanta a achizitionat de la SC B SRL un imobil cladire cu anexe situate in T , conform contractului de vanzare cumparare din data de 08.09.2006.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 03.05.2007 de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice s-a stabilit ca SC X SRL nu a facut mentiunea "taxare inversa" pe factura, respectiv a facut in mod gresit plata taxei pe valoarea adaugata catre vanzator.

Prin urmare organele de control au calculat taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de () lei si majorari de intarziere la nivelul sumei de () lei conform art.116 din ordonanta Guvernului nr.92/2003.

Prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contraventiei, reclamantei i s-a aplicat o amenda contraventionala in suma de () pentru nerespectarea dispozitiilor art.160 alin (5) din Codul fiscal, reclamanta recunoscand savarsirea contraventiei ce i se retine in sarcina.

SC X SRL nu trebuia sa inregistreze in evidenta contabila taxa pe valoarea adaugata deductibila aferenta facturilor emise de catre societatea vanzatoare SC B SRL , ci sa evidentieze concomitent in jurnalul de cumparaturi si vanzari si sa o inscrie in decontul de taxa pe valoarea adaugata, atat ca taxa colectata cat si ca taxa deductibila.

Organele de inspectie fiscala din T , urmare controlului efectuat au constatat ca SC B SRL nu a aplicat masurile de simplificare prevazute de art.160 alin (2) Cod fiscal ci a procedat in mod gresit calculand pe facturile emise catre cumparatoarea reclamantei SC X SRL taxa pe valoarea adaugata colectata.

In vederea remedierii acestor deficiente in conformitate cu prevederile art.160 pct.8 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal s-a luat masura rectificarii operatiunilor si aplicarea taxarii inverse, ocazie cu care s-a intocmit nota contabila din data de 19.07.2007.

Aceasta ii da dreptul societatii vanzatoare SC B SRL sa solicite rambursarea acestei sume din bugetul statului.

Intrucat reclamanta nu poate invoca o compensare la nivelul directiilor fiscale judetene si municipiul T, pentru a-si reglementa raporturile cu societatea vanzatoare careia i-a facut eventual o plata nedatorata, instanta a respins actiunea ca neintemeiata.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs reclamanta solicitand modificarea in totalitate a sentintei civile din data de 19.11.2007 a

Tribunalului cu consecinta anularii deciziei din data de 14.08.2007 a Directiei Generale a Finantelor Publice si anulara in parte a raportului de inspectie fiscala si a deciziei de impunere din 08.05.2007, in partea privind cap.III pact.5 "taxa pe valoarea adaugata " cu consecinta exonerarii paratei de la plata sumei de () taxa pe valoarea adaugata suplimentar si () lei majorari de intarziere aferente cu obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecata.

In acceptiunea recurentei hotararea primei instante este neintemeiata, fiind data cu incalcarea dispozitiilor art.304 pct.7 Cod procedura civila si lipsita de temei legal fiind dat cu aplicarea gresita a legii, motiv de recurs prevazut de art.304 pct.8 Cod procedura civila.

In ceea ce priveste primul motiv de recurs recurenta arata ca instanta nu a avut in vedere motivele de fapt si de drept invocate.

Cu privire la obligarea sa la plata unei taxe pe valoarea adaugata suplimentara in suma de () lei cu majorari aferente in suma de () lei recurenta apreciaza ca aceasta masura reprezinta o dubla impozitare, ca atare intimata nu are nici un prejudiciu si nu a facut dovada obligatiei fiscale. In sustinerea acestui punct de vedere reclamanta invoca prevederile art.160 alin (5) din Codul fiscal potrivit caruia reclamanta este obligata sa aplice taxare inversa si nu sa faca plata taxei catre furnizor.

Cel de-al doilea motiv de recurs vizeaza incalcarea principiului de drept al imbogatirii fara justa cauza.

Astfel recurenta apreciaza ca pentru a evita o dubla impozitare a unui agent economic, singura solutie ar fi aceea a admitterii contestatiei, alminteri s-ar incalca principul de drept al imbogatirii fara justa cauza, ceea ce este inadmisibil raportat la dispozitiile art.992 Cod civil. Atata timp cat instanta a confirmat ca impozitul reprezentand taxa pe valoarea adaugata se afla in bugetul statului nu exista nici o creanta a sa , iar atata timp cat acest impozit nu a fost solicitat de la bugetul statului de vanzator, simpla incheiere a unei note contabile nu da nastere la o creanta certa, lichida si exigibila in favoarea bugetului de stat.

Analizand recursul sub toate aspectele sale potrivit dispozitiilor art.304/1 Cod procedura civila, precum si prin prisma motivelor invocate, Curtea apreciaza ca acesta este nefondat pentru urmatoarele motive:

Cu privire la primul motiv de recurs art.304 pct.7 Cod procedura civila , se retine ca viciile motivarii unei hotarari primare fie lipsa motivarii, fie motivarea insuficienta, situatie care nu se regaseste in speta intrucat instanta a analizat toate probele in privinta carora recurenta a invocat nulitatea, solutia la care s-a oprit instanta fiind in concordanta cu cele retinute in considerentele hotararii.

Cu privire la primul motiv de recurs se retine ca temeiul de drept este indicat atat in actul de control, in decizia emisa de catre Directia

Generala a Finantelor Publice , in intampinarea formulata in acest dosar, la fondul cauzei, cat si in sentinta atacata. In mod constant recurenta -reclamanta sustine ca intelege ca potrivit art.160 alin (5) , beneficiarul are obligatia sa aplice taxarea inversa- ceea ce nu a facut- insa legea nu arata ce se intampla daca nu s-a procedat in acest fel . Sustinand acest lucru recurenta omite constant sa se refere la prevederile Hotararii Guvernului nr.44/2004, art.62 pct.(12) in care se arata in mod precis cum se procedeaza in situatia descrisa in speta.

In ceea ce priveste cel de-al doilea motiv de recurs- faptul ca modalitatea in care s-a procedat i-a incalcat principul de drept al imbogatirii fara justa cauza si ca aplicarea stornarii reprezinta o dubla impunere a unui agent economic, se retine ca recurenta inregistrand taxa pe valoarea adaugata aferenta fiecarei facturi ca taxa pe valoarea adaugata deductibila in contul 4426, a inregistrat si in jurnalul pentru cumparari sumele respective - ratele platite pentru achizitionarea imobilului - ca achizitii de bunuri care dau drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata , fiind nota si cota taxei pe valoarea adaugata si cuantumul acesteia.

Rezulta ca societatea verificata doar a dedus taxa pe valoarea adaugata, diminuand plata de taxa pe valoarea adaugata catre bugetul statului /sau marind cuantumul taxei pe valoarea adaugata de rambursat la bugetul statului.

In aceste conditii nu poate fi vorba de o dubla impozitare intrucat societatea contestatoare a platit taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise de SC B SRL acestei societati si nu bugetului de stat, iar in al doilea rand aceeasi suma pe care a platit-o a si dedus-o , adica a obtinut -o de la buget, datorita inregistrarii de taxa pe valoarea adaugata deductibila, conform mecanismului explicat mai sus.

Atat furnizorul cat si beneficiarul avea obligatia de a aplica masurile de simplificare acestia trebuind sa evidentieze taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor livrari, respectiv achizitii in jurnalele de vanzari si cumparari concomitent si sa o inscrie in decontul de taxa pe valoarea adaugata atat ca taxa colectata cat si ca taxa deductibila, fara a avea loc plati efective intre cele doua unitati in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata.

Pentru aceste considerente raportat la dispozitiile art.312 alin (1) Cod procedura civila, Curtea urmeaza a respinge recursul conform dispozitivului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamanta SC X SRL impotriva sentintei civile din data de 19.11.2007, pronuntata in dosarul Tribunalului, pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 29.02.2008.